

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

ערכין ט.

קדים אתי סיהרא וכו', עי' פרש"י דהוא משום מילתא דתמיהא לאינשי, ועי' מעשה חושב שהקשה דלכאורה הוא מן התורה עי' תורת כהנים אמור ושם בתו"מ קמז', וכן ברמב"ם קידוה"ח יח' ח-ט נראה שהוא מן התורה? עי"ש מה שמתרץ דאולי זה טעמא דקרא וכו' ועדיין צ"ע.

השתא נמי קא קדים אתי תרי יומי, בבאור הקושיא, עי' פרש"י שלפנינו, ומהדורא קמא בתוד"ה מאי שנא, ועי"ש בתוס' מה שהקשו על זה ומה שפירשו באופן אחר (עי' בדף ביאור הסוגיא).

כדאמר רב משרשיא וכו', בתירוץ קושיית הגמרא, עי' שיטמ"ק ד"ה כדאמר בשם הר"ר אלחנן מה שדן בעוד כמה היכי תימצית שיכולנו להעמיד את המשנה.

תוד"ה מחז, עי' מש"כ דלכאורה דחיית גטר"ד בשנה פשוטה לא נצרכת וכו', ועי' מעשה חושב שהקשה למה חשו מתקני הלוח לזה יותר מאשר המשנה? וצ"ע.

משום דלא נראה לחכמים וכו', וניחא לפי זה שינוי הלשון בין הרישא לסיפא (אין פוחתין, ולא נראה) אבל לרב הונא קשיא? עי' חי' רבי מאיר שמחה שתי' דס"ל כדעת ריב"ל בר"ה כ: דמאיימין על העדים שלא יעידו כדו שיתעבר החודש ולא שיעידו כדי שיקדש, ולכן ברישא שבידם כתיב לשון פוחתין ובסיפא שאינו בידם כתיב לא נראה, וע"ע תפארת ישראל על המשנה יכן אות יד'.

עי' רמב"ם בפירוש המשניות מה שנתן טעם למה היו עושים שמונה מלאים או חסרים, ועי' חקרי לב ח"א קיג' עמ' רלח' מה שהקשה עליו, וכן מה שכתב על דברי הרע"ב והתויו"ט שם.

בעיקר קביעות השנה אם היא לפי חשבון או לפי הראיה עי' דעת רס"ג הובא בספר העיבור לראב"ח עמ' 80, וברבינו בחיי עה"ת שמות יב' ב' בשם הר"ח דעיקר הקידוש תמיד לפי החשבון, ודעת הרמב"ם בפיה"מ ר"ה ב' ו' ובהלכות קידוה"ח א' ו' דבזמן שהיו סמוכים העיקר היה על פי הראיה, ורק כשהיו צריכים לסדר את הראיה סמוך לר"ח כמו בסוגייתנו היו עושין לפי חשבון.

ע"ב

במאי קמיפלגי? בעיבור שנה, והיינו שדעת רב הונא כרשב"ג שיתכן שחודש העיבור יהיה חסר ודעת עולא כחכמים, ועי' חזו"א ר"ה קמא' סק"ד שדן למה לא יתכן לאוקמא כדעת תרוייהו עי"ש.

טעמא דחכמים שחודש העיבור תמיד מלא, עי' טורי אבן ר"ה יט: דהוא בגלל השלוחין וכו', עי"ש.

בדעת אחרים: עי' שיטמ"ק ד"ה דל בשם תור"פ, וכן במרכבת המשנה שבת ה' כא' (דשם נראה מהרמב"ם דיו"כ יכול לחול ער"ש וכדעת אחרים) ועי' שיטמ"ק ד"ה כגון בדברי התוס' רא"ש כדעת מי ס"ל לר"מ באורך חודש העיבור.

דל ירחא לבהדי ירחא, עי' פרש"י, ולדבריו יתכן שניסן יהיה חסר, ועי' טורי אבן ר"ה ו: מה שהקשה בסגיא התם לפי זה, ועי' תוס' מהר"פ בשיטמ"ק שהבאנו לעיל, ולמסקנת הגמרא היאך מסדרין את החודשים לאחרים? עי' חזו"א ר"ה קמא' י'.

ואף שמואל וכו', ובעיקר ההוכחה מדבריו עי' חק נתן מה שהקשה, ועי' חזו"א ר"ה קמא ג'.

מונה שס"ה ימים כמנין ימות החמה, ועי' טורי אבן ר"ה יב: דאין לגרוס ימים כיון שחייב שסה' נדירוות, ועי' הפלאה שבערכין, ובמעשה חושב.

ואף רבי סבר לה וכו', ועי' חק נתן מה שהקשה.

כיון שהלכה כרב הונא נמצא שהלכה כרשב"ג ועי' תוס' הרא"ש בשיטמ"ק ד"ה ואף שתמה למה אנו נוהגים לעשות חודש העיבור תמיד מלא? עי' תי' וע"ע בהשמטות לשיטמ"ק בשם הר"ר אלחנן, ובברכת כהן עה"ת ביאר דבריו.

איך רבי עשה ט' חודשים מעוברים בשנה? עי' שיטמ"ק בע"א על הרש"י ד"ה ואכתי ועי' חק נתן.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח'

להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל

שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.